

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1385/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Чворовић, адвокат из ..., против туженог Народног музеја Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3527/24 од 02.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3527/24 од 02.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3527/24 од 02.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1311/23 од 09.04.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе као у поднеску тужиље од 26.09.2023. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од децембра 2012. године до 20. новембра 2020. године, исплати износ од 4.187.612,36 динара и то појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке) као и да на овако опредељене износе разлике плате изврши у корист тужиље уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због изгубљене зараде почев од децембарске зараде за 2012. годину до 20. новембра 2020. године, исплати преко досуђеног износа од 4.187.612,36 динара до траженог износа од 5.151.799,04 динара, износ од још 964.186,68 динара и то појединачно наведене месечне износе са законском затезном

каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и одређено овим ставом изреке) као и да на назначене износе разлике плате из овог става изреке за тужиљу уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 645.993,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3527/24 од 02.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, а ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Тужиља је поднела одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиље за накнаду штете због изгубљене зараде и уплату доприноса за период од децембра 2012. године закључно са 20. новембром 2020. године у износу од 4.187.612,36 динара, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 191. и 164. ЗОР и члана 154. став 1. став 1. Закона о облигационим односима. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено о истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Указивање у ревизији на учињене битне повреде

поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде штете због изгубљене зараде и уплате доприноса поднета је 28.12.2020. године. Вредност предмета спора је 4.187.612,36 динара (35.792 евра).

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па из наведеног разлога ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију с обзиром да исти нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић